

EVENTUS PRO COLLEGIS

duben 2016
11. vydání

V tomto čísle:

- ▶ Interview s Mgr. et Mgr. Terezou Raszkovou
- ▶ Pedagogické dny
- ▶ Studentská Socialia
- ▶ Srovnání navazujících magisterských oborů

Časopis studentů Katedry sociální patologie a sociologie
Pedagogické fakulty
Univerzity Hradec Králové

Lež jako nástroj poznatelnosti světa

Motto: „Moderní svět, vystavěný na iluzi, lži a zdání, musí svou konstrukci budovat na nepevných základech a je si toho vědom.“ Ladislav Šerý

Náš svět, tedy svět, ve kterém žijeme, je světem, o kterém si myslíme, který vnímáme, že je objektivní, našimi smysly poznatelný, a tedy pravdivý. Pokud tedy to, co poznáme (co umíme např. pojmenovat, co konvenuje s naším věděním o dané věci), považujeme za pravdivé, potom se těžko budeme smířovat s mottem této úvahy. A to jen do chvíle, než začneme uvažovat o tom, co je vlastně lež, a protože naše úvahy nás často svádí k úvahám v kruhu, bereme si na pomoc myšlenky těch, které naše kultura pozvedla na piedestal moudrosti.

Pokusme se krátce se zamyslet nad lží a pravdou, nad iluzí a realitou. Hned na začátek je nutno konstatovat, že pro mnohé z nás bude překvapující tvrzení Sókratovo, že lhář je v naprosto rozhodujícím bodě nadřazen pravdomluvnému, schopnost lhát předpokládá totiž vědění pravdy. A pokračuje: Kdo lže, mohl by říkat i pravdu, tak jako ten, kdo dokáže běžet rychle, může běžet i pomaleji, zatímco chromý i při nejlepší vůli běžet rychleji nemůže. Další dimenzi vnímání pravdy a lži a klamu přidává F. Nietzsche: „Vůle ke zdání, iluzi, klamu, vzniku a změně je hlubší, „metafyzičtější“ než vůle k pravdě, skutečnosti, bytí: slast je původnější než bolest.“ Lež je tak v tomto kontextu tím, co chrání před realitou. „Realita je bolestivá, a co je bolestivé, je pravdivé.“ (Nietzsche) Lež je tak dáována mimo morálku - lež není předmětem morálky.

Co však předmětem morálky být může, je pravdomluvnost. Aurelius Augustinus nekonfrontuje lež s pravdivostí, ale s pravdomluvností. Augustin tak posunuje pravdomluvnost jakožto formu vnitřní shody řečeného s míněným do oblasti emoční. Zde nepravda není rozhodujícím kritériem lži, nýbrž je jím vztah subjektu k tomu, co říká. Ve skutečnosti není důležité hledat, zda je ten či onen výrok pravdivý, ale zda je subjekt o jeho pravdivosti vnitřně přesvědčen, či není. Toto je moment, kdy na základě uvedeného můžeme konstatovat, že lež a pravda jsou relativní, že vlastně záleží na šikovnosti řečníka, na jeho vnitřním přesvědčení, zda bude něco prosazeno jako pravdivé, či ne. S tímto problémem se Augustin vyrovnal tak, že za protiklad lži neoznačuje pravdu, nýbrž spolehlivý výrok. Lže tedy ten, „kdo říká slovy nebo nějakými jinými znaky něco jiného než má v srdci.“ Lží je tedy nějaká výpověď, kterou má být někdo obelhán, tj. oklamán.

I. Kant pojímá lež jako formu komunikace. Rozlišuje ji tak na „vnější lež“, která je směřována na jiného, a „vnitřní lež“, kterou může subjekt klamat sama sebe. V tom nachází shodu s Augustinem, když říká, že ten, kdo lže, používá jazyk proti vlastnímu poslání jazyka.

Úvahu o lži a klamu ukončíme Myšlenkami Miltonovými a Schopenhauerovými. Dle Johna Milтона „lež nastává jen tehdy, když někdo ze zlého úmyslu buďto pravdu překrucuje, nebo říká něco nepravdivého tomu, jemuž byl povinen říkat pravdu, neboť ten má právo na to, co se třeba nevztahuje na nepřítele ve válečné situaci.“ A komu jsme povinni říkat pravdu? Těm všem, kteří nás v dobré víře vyhledávají, a tím nám prokazují důvěru; všem, kteří udrží na uzdě svoji touhu manipulací nás klamat. V tomto kontextu se vyjadřuje A. Schopenhauer, který se ve svých úvahách o lži, klamu a iluzi zaměřuje na toho, kdo bezpráví činí. Činit bezpráví znamená dle něho vnutit vlastní vůli jiné osobě. To se může stát bezprostředně fyzickým násilím nebo jeho hrozbou, anebo se to může dít lží a sice, „prostřednictvím motivace, tím, že vůli této osoby podsunu zdánlivé motivy, pomoci nichž ona v domněnku, že sleduje svou vůli, sleduje mou. Lež je motivace a motivace je lež.“

Krásný výrok k uvažování, že? Zvláště pomyslíme-li na různé teorie motivace, které jsou vesměs spatřovány jako pozitivní nástroj ke zvyšování efektivity ať již výroby nebo např. učení.¹

Ten, kdo se prokousal výše uvedeným textem, si jistě klade otázku: K čemu že to cvičení v logice a porozumění textu? Zprvu je text úvodníkem dalšího čísla našeho časopisu. Úvodník uvozuje, navozuje směřování tohoto čísla. To je zaměřeno na končící semestr, na končící třetí ročník bakalářského studia, na ty, kteří se připravují na státní závěrečné zkoušky. Závěrečné zkoušky jakékoliv úrovně jsou prubířským kamenem toho, jak pravdivě jsme přistupovali ke studiu, a tím i k sobě. Zkouškou toho, do jaké míry jsme žili v klamu a iluzi, že se opravdu učíme, připravujeme na život. Nebo naopak do jaké míry jsme byli ochotni zakoušet bolestivou realitu, tedy pravdu, že učení je dřina.

Před zkouškami máme poslední velkou možnost nahlédnout „pravdě do očí“ a motivovat se, být třeba lživě, k tomu, abychom obstáli.

PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph. D.

¹ Použitá literatura: Liessmann, K. (2010) Hodnota člověka. Filosoficko-politické eseje. Nadace Vize 97: Praha.

Co Vás čeká v tomto čísle

- ▶ Slovo grafika 4
- ▶ Interview s Mgr. et Mgr. Terezou Raszkovou 5-6
- ▶ Inclusion in school - seen through Norwegian glasses 7-9
- ▶ Slovo před Státními závěrečnými zkouškami 10
- ▶ Srovnání navazujících magisterských oborů 11-14
- ▶ ESN buddy system HK 15
- ▶ Pedagogické dny - projekty studentů třetího ročníku 16-18
- ▶ Spolek Péče o duševní zdraví 19-20
- ▶ Vyzrálí studenti vyzráli na Studentskou Sociálii 2016 21-22
- ▶ STOA okénko 23
- ▶ Nehodni obdivu 24-26
- ▶ Užitečné odkazy a webové zajímavosti 27
- ▶ Doteky múzy 28-29
- ▶ Patográcky 30

Slovo grafika

Zdravím čtenáře časopisu Eventus pro Collegis!

Jmenuju se Zuzka a jsem novým grafikem tohoto časopisu. Svou funkci přebírám po skvělém předchůdci Jardovi a rozhodla jsem se ji zahájit zcela novým vizuálem.

Zatímco Jarda je především webdesignérem, já se považuji spíš za kreslířku a ilustrátorku (o čemž Vás ostatně může přesvědčit i strip na poslední straně). Přestože jsme oba „ti kreativci“, nejspíš by nikoho nenapadlo srovnávat práce, kterými se běžně zabýváme. Stejně tak, jako by nás nikdy dřív nenapadlo to, že jednou budeme mít na starost vzhled celého školního časopisu. Záliba ve velkých výzvách ale nedovoluje tuto úlohu nepřijmout. A tak jsme se ocitli v bodě, kdy naše práce srovnávání nemine i přesto, že každá z nich je vystavěna na zcela odlišném a originálním zkušenostním základu vycházejícím z rozdílného zaměření každého z nás.

Já ze své nově nabyté pozice doufám, že pro Vás bude můj design příjemnou změnou, ke které přistoupíte otevřeně a se zájmem. Ať se líbí.

Přeji příjemné čtení.

Zuzana Slavíková

Rozhovor s Mgr. et Mgr. Terezou Raszkovou

1) Jak jste se dostala k práci pedagoga na UHK? Chtěla jste vždycky učit?

Popravdě řečeno to byla spíše náhoda a nikdy předtím mne to nenapadlo. Na konci gymnázia jsem už věděla, že bych se měla orientovat na ozbrojené složky (vězeňství, armáda, policie). Až na rodičovské dovolené jsem začala působit na univerzitě. Byla to pro mne svým způsobem záchrana, neboť jsem měla pocit, že doma jen tak „ležím ladem“. Dr. Hoferková mne oslovila nejdříve ohledně vedení závěrečných prací a postupem času jsem na katedře začala aktivněji působit. Jsem za tu příležitost nesmírně vděčná a jsem ráda, že můžu přispět svými praktickými zkušenostmi.

2) Pracujete jako vychovatel ve Věznici Pardubice. Jaké to je pracovat v takovémto prostředí – zejména pro ženu? Naplňuje Vás tato práce?

Ano, pracuji stále ve věznici, od začátku letošního roku jsem na funkci speciálního pedagoga. Práce mne nesmírně baví a naplňuje. Musím přiznat, že začátky pro mne opravdu nebyly lehké. Byla jsem mezi kolegy nejmladší a při práci s odsouzenými jsem musela svůj přístup značně změnit – jinak bych „nepřežila“. I teď mne dokáže nevhodné chování některých odsouzených překvapit. Na prostředí jsem byla poměrně dobře připravena, protože jsem absolvovala v rámci studia cca 180 hodin praxe ve věznici, takže jsem měla reálnou představu, do čeho jdu.

3) Jaký byl Váš první den ve věznici?

Skvělý! Byla jsem v naprosté euforii, protože se mi splnil můj sen. Dokud jsem nepodepsala smlouvu, tak jsem nevěřila, že je to pravda.

4) Co Vy osobně považujete za hlavní cíl nebo smysl práce s vězni?

Nabídnout odsouzeným varianty/cesty, jak mohou žít jinak. Jakou cestu si vyberou, záleží jen na nich. Často jim říkám, že jen oni jsou strůjci svého štěstí či neštěstí a nikdo jiný za ně jejich životy nežije.

5) Kdybyste nepracovala ve věznici, v jaké jiné profesi byste se dnes viděla?

Asi někde v ozbrojených složkách, například u Policie ČR.

6) Na UHK jste vystudovala hned dva obory, jak vzpomínáte na léta strávená na univerzitě?

Vystudovala jsem vlastně tři obory a těch 10 let mne hodně obohatilo. Dodnes mám spoustu skvělých přátel z dob studií a musím říci, že tohle období patří k mým nejkrásnějším.

7) Máte nějaký profesní sen nebo cíl, kterého byste chtěla dosáhnout?

Nic konkrétního asi nemám, jen bych chtěla svou troškou přispět k lepšímu povědomí o Vězeňské službě České republiky a obohatit penologickou teorii.

8) Práce ve věznici musí být psychicky náročná, jak nejraději relaxujete? Věnujete se nějakým sportům?

Teď jsem spíše pecivál, moc volného času nemám a jsem ráda, že se pár hodin vyspím. Ale před několika lety jsem propadla muai thai – k tomu bych se chtěla jednou vrátit. „Baterky mi dobíjí“ především muzika a četba.

9) Kam nejraději jezdíte na dovolenou? Máte nějaký cestovatelský sen?

Dovolenou jsem měla naposledy před 7 lety :). Jsem ráda, když si během roku udělám alespoň volný prodloužený víkend. Není pro mne jednoduché skloubit dvě práce, studium doktorátu a rodinu. Ráda bych se však znovu podívala do Londýna, navštívila New York a Tokio.

10) Měla jste nebo máte nějakou přezdívku, kterou na sebe chcete prozradit? :

V rámci zachování své důstojnosti si ji raději ponechám pro sebe. :)

11) Existuje nějaké motto, kterým se v životě řídíte? Někjaký vzkaz studentům na závěr?

„Toho, kdo chce jít, osud vede, toho, kdo nechce, vleče“. Paul Watzlawick

Mini dotazník:

káva - čaj

léto – zima

kniha - film

pizza – svíčková (**maso na všechny způsoby** :)

Inclusion in school – seen through Norwegian glasses

I have come to understand that there is an ongoing public debate in the Czech Republic concerning whether or not public schools should allow pupils with special needs to join “normal” pupils in the classroom. Before I go any further, it would be a good idea to tell you a little bit about my background. I am a Norwegian exchange student in the Erasmus program here at UHK in the study program “socialedu”. I am in my fourth semester of a bachelor’s degree in pedagogy at Lillehammer University College back home. In this article I will present some basic background information about the Norwegian model of education and try to argue why this could be a good model. It must be said that this will not be an academic article but rather some thoughts concerning education from my point of view.

One of the key principles in the Norwegian school system is that pupils have the right to go to their local school. This is a universal right, so it includes all pupils, no matter their physical or mental condition. Another key principle is inclusion. Norwegian schools strive to be as inclusive as possible. Where the national authorities earlier spoke about integration, they have for the past decades spoken about inclusion, as inclusion entails more than integration. Further, whereas special education earlier was a responsibility for the national state, today it is the local school and local authorities who are responsible. This change led to the closing of the state-run special schools in the early 1990’s.

With these basic principles in mind, I will now turn your attention to the situation in Norwegian classrooms today. Let us say that a class has 25 pupils. In this class, there could be one pupil with ADHD, one pupil with Asperger’s syndrome, one pupil with Down’s syndrome, three pupils with learning disabilities and one pupil in a wheelchair. This is an extreme example, and it does not mirror a normal class. It is just a theoretical example to show you that in Norwegian classrooms today you will find pupils with different mental and physical challenges. However, what is important is that these pupils are in the same classroom as “normal” pupils. They share the same space, the same materials, the same teachers and the same assistants. They are included. It must also be said that if a pupil is in need of special education, certain rights applies, for example the right to an assistant where needed.

A legitimate question at this point would be: Why is inclusion so important? There is no easy nor single answer to this question, but I will try to point out a few central elements. First of all, when you are included in something it means that you are a part of something, be it a family, a sports team or a school-class. This gives you the feeling of belonging somewhere, and it is one of the basic needs for human beings. This feeling is just as strong in both “normal” pupils and in pupils with special needs. Second, an inclusive school is beneficial not only for pupils with special needs, but for all pupils as they get to know one another on equal terms. Third, the meaning of the term normality is challenged. When pupils see that some of their classmates are a little different from themselves, a deeper understanding of what it means to be human could develop and their view on normality could widen. Finally, an inclusive school says something about the society in which we live. When aiming for inclusion, society’s fundamental principles and values are displayed, not least the way we choose to view human beings. No matter what challenges one might face, an inclusive school signals that we are all equal.

As pointed out above, there are several reasons why inclusion should be a goal in school politics. In addition, inclusion could also be an instrument for preventive policies in a society. It could be argued that an inclusive school could function as a non-specific primary prevention in society as it is likely to prevent the emergence and development of undesirable phenomena. In an inclusive environment, if it is truly inclusive, risky behavior among children and adolescents are less likely to develop. Fewer kids will be marginalized, bullying, truancy and other types of risky behavior will be of a lesser extent as pupils who feel that they belong somewhere are less likely to start with such behavior.

I mentioned the term normality above, and that pupils who are exposed to children behaving differently than themselves could end up with a broader perspective on normality. This factor is of vital importance in connection with bullying and it could also have a preventive dimension. Children who see differences on a daily basis are more likely to develop an understanding for these differences, and that could prevent bullying. Another aspect is that when children are exposed to differences, they are more likely to develop a tolerance for people being different, and that could be a factor in preventing xenophobia and also create a more tolerant society.

Above I have pointed out some of the advantages of an inclusive school system. However, there are many shortcomings as well. Even though pupils with special needs are included in theory, all too often they are separated from the rest of the class with the reason being that this is the best solution for their learning outcome. Also, many pedagogical assistants that work in Norwegian schools are uneducated.

This is a paradox because the pupils who are in most need of educated special pedagogues usually are given the opposite in uneducated assistants. Further, bullying is also a problem in Norwegian schools even though they are inclusive, and the topic has been in the public debate recently as a 13 year old boy committed suicide two years ago after being bullied at two different schools. It seems that no matter how hard one try to be inclusive, there will always be someone who is not accepted.

Much more could and should be said on this issue, but I will end this article with a single question: Would you like your future children to share a classroom with physically and/or mentally challenged pupils?

Dictionary:

accepted	– přijatý, akceptovaný
adolescents	- adolescenti
advantages	- výhody
beneficial	– příznivý, prospěšný
bullying	- šikana
develop	– rozvíjet, rozvinout
development	- rozvoj
displayed	– zobrazený, projevený
emergence	– vznik (nenadálý)
entail	– nést s sebou, být spojen s, znamenat
environment	- životní prostředí
exposed	– odhalený, nechráněný
fundamental	– základní, elementární
inclusion	– inkluze, zařazení
learning outcome	– studijní výstupy
legitimate	– zákonný, odůvodněný, legitimní
lesser extent	– menší míra
marginalized	- opomíjený
perspective	– perspektiva, perspektivní
principles	– principy, zásady
separated	– oddělený, odtržený, rozejitý
shortcomings	- nedostatky
strive	– usilovat, snažit se
truancy	– záškoláctví (play truant – chodit za školu)
undesirable	– nežádoucí, nevhodný
xenophobia	– xenofobie, nenávisť k cizincům

Slovo před Státními závěrečnými zkouškami

Tvrdili nám: „Na vysoké škole nebudete nikoho zajímat.“ V tomhle případě se ale zmýlili. Katedra Sociální patologie a sociologie je nejen pracovištěm plným odborníků, je to především místo, kde jsou studentům nabízeny příležitosti. A jak je využijete, záleží jen na Vás!

V první řadě je to možnost zapojení se do časopisu Eventus pro Collegis nebo možnost účastnit se STOA diskusních klubů. Dále je to příležitost zúčastnit se odborných přednášek nebo se podívat na „nepřístupná“ místa. Kdy jindy můžete nahlédnout do Věznice Pardubice? Nebo do Výchovného ústavu v Hostinném?

Ve filmech se bývalí studenti vracejí na svou alma mater, procházejí se obrovskými kampusy, my se budeme vracet do Hradce Králové, ale ne za knihovnou, bufetem, ale za našimi vyučujícími, kteří nám byli oporou.

Zatím se ale neloučíme, uvidíme se u SZZ, tak doufejme, že i po nich budeme mít všichni jen hezké vzpomínky :)

„Zapsali jste se na denní studium školy jménem život. Každý den budete mít příležitost se něco naučit. Vyučování se vám může buď líbit, nebo ho můžete považovat za zbytečné a hloupé.“¹

¹azcitaty.cz. [cit. 05-04-2016]. Dostupné z: <http://azcitaty.cz/citaty/cherie-carter-scottova/>.

Srovnání navazujících magisterských oborů

Studentkám různých oborů navazujícího magisterského studia jsme položili tři otázky, abychom zjistili, jak jsou se studiem spokojeni, jaký vidí největší rozdíl mezi bakalářským a navazujícím magisterským studiem a jestli by svůj obor doporučily i ostatním. Tady jsou jejich odpovědi na tyto otázky:

- 1) Co považujete za největší rozdíl mezi bakalářským studiem a navazujícím magisterským studiem?
- 2) Jak hodnotíte magisterské studium? Co považujete za největší klady a naopak zápory?
- 3) Doporučily byste studovaný obor dalším studentům? Pokud byste měly možnost, rozhodly byste se pro jiný obor?

Studovaná univerzita/fakulta/obor: UHK, PdF - Sociální pedagogika

Jméno: Bc. Adéla Poloprudská

1) Hlavním rozdílem je to, že už jsem měla zkušenosti se studiem VŠ a přibližně jsem věděla, co mě čeká. Nároky jsou tam přibližně stejné. Magisterské studium se trochu liší svým zaměřením a předměty, ale je hodně na nás, jaké předměty si z nabídky vybereme.

2) Magisterské studium hodnotím pozitivně, jsem ráda, že mám možnost pokračovat dále ve studiu. Jako plus hodnotím již zmiňovaný větší výběr povinně volitelných předmětů, které umožňují lepší možnosti profilace absolventa. Za minus považuji možnosti praxe, kterou máme v 2. ročníku a je to předmět nepovinný.

3) Jako navazující obor bych ho rozhodně doporučila. Předměty na magisterském studiu prohlubují znalosti získané v bakalářském studiu. Na jiný obor bych pravděpodobně nešla. Každý obor má svoje výhody a nevýhody a já jsem spokojená. :)

Studovaná univerzita/fakulta/obor: UHK, ÚSP - Sociální práce

Jméno: anonymní studentka

1) Jelikož studuji na ÚSP prvním rokem a titul bakaláře jsme získala na PdF z oboru sociální patologie a prevence, nemyslím si, že mi přísluší srovnávat bakalářské a navazující magisterské studium. Mohu jenom říci, že shledávám rozdíl v přístupu ke studentům, ve sdělování informací, v nabídkách spolupráce a práce s různými organizacemi.

Také se liší zaměřenost, magisterské studium se více než bakalářské zaměřuje na management, řízení, statistiku, různá paradigmatu sociální práce, připravuje studenta na pozici vedoucího pracovníka, nikoli tolik na přímou práci s různými cílovými skupinami, což bylo především náplní studia bakalářského. Obecná pravda? Bakalářské studium je zábava, magisterské – jen ať to přežiji a mám ten titul. :)

2) Magisterské studium považuji za poněkud méně poutavé a zajímavé z hlediska rozvržení předmětů než bakalářské.

Klady: Už pouze dva roky :), Přístup některých učitelů. Rozšíření obzorů. Vedení studentů k samostatnému přemýšlení, vytvoření si vlastního úsudku. Rozmýšlet nad tématy, zaujmout vlastní stanovisko a obhájit je. V podstatě stále vedení dialogu. Interakce.

Zápory: Hodně managementu, řízení lidských zdrojů, studování zákonů. U studentů z jiných bakalářských oborů se automaticky předpokládá znalost bakalářského studia sociální práce. Žádné uvedení do kontextu, co je potřeba si nastudovat atd. Náročnost studia vzhledem k absenci předchozích tří let. Obtížné spojování do souvislostí, když chybí základy.

3) Ano, doporučila bych tento obor i dalším studentům, především kvůli možné budoucí změně legislativy, která upravuje požadované vzdělání sociálního pracovníka.

Rozhodně je to spojeno se spoustou změn – lokace ÚSP, neznalost budovy, absence knihovny (centrální knihovna je stále na budově A), jiná struktura a režim výuky, neznalost učitelů, nedostatek sortimentu v bufetu ve srovnání s budovou A. :) Kdybych si měla možnost vybrat znovu, asi bych volila stejně, moje rozhodnutí by ovlivnilo pouze magisterské studium Sociální patologie a prevence, to by byl jasný favorit.

Studovaná univerzita/fakulta/obor: Univerzita Pardubice,

FF - Resocializační pedagogika

Jméno: Bc. Zuzana Remešová

1) Nevím, zda to můžu zcela objektivně posoudit, protože jsem bakalářské studium studovala na jiné fakultě, ale já osobně cítím, že je zde kladen větší důraz na samostatnost, více úkolů a zcela určitě s tím souvisí přehled informací, protože pedagogové již předpokládají, že je z bakalářského studia máme.

2) Já jsem se studiem velice spokojená a mile překvapená, i když jsem studovala v Hradci Králové Sociální patologii a prevenci, a chtěla jsem tudíž pokračovat na Sociální pedagogiku nebo Sociální práci a do Pardubic se mi příliš nechtělo. Nyní jsem velice ráda, že studuji tam, protože mi to dalo nový rozhled, tzn. jiní pedagogové, možnosti, přístup atd.

Klady vidím určitě v tom, že už člověk ví nebo by měl vědět, jestli studuje obor, kterému se chce věnovat, a tudíž se v navazujícím studiu může víc zaměřit na to, co ho baví, ale zároveň s tím souvisí opakování mnoha informací.

3) Jak už jsem uváděla v předchozí odpovědi, já jsem se studiem velmi spokojená a mile mě překvapilo. Určitě bych ho tudíž doporučila, a už se dokonce i tak stalo. :) I když by mě zajímaly určitě i jiné obory, nemůžu si na můj studovaný obor stěžovat a jsem ráda, že ho studuji, a v tuto chvíli bych určitě neměnila.

Studovaná univerzita/fakulta/obor: všechny tři předešlé obory :)

Jméno: Bc. Iveta Kubaštová

Rozhodnout se, na jaký navazující magisterský obor se vydat, se mi zdálo jako nad lidský úkol. Měla jsem pocit, že žádný z nabízených oborů není svým obsahem to, co bych si představovala, co bych chtěla studovat. Nabídka byla omezená pouze na obory sociální pedagogiky v různých podobách, sociální práce a Resocializační pedagogiku na Univerzitě Pardubice. Ta se mi zdála svým obsahem nejbližší Sociální pedagogii a prevenci. Dále mě zajímala také sociální práce, avšak nemohla jsem si dovolit zůstat přes týden někde na koleji, mohla jsem volit pouze obory na univerzitách, na které mohu denně dojíždět. Na UHK však Sociální práce nebyla tehdy pro pedagogické obory přístupná.

Rozhodla jsem se tedy podat si přihlášku na Resocializační pedagogiku a jako záchytnou stanicí v případě neúspěchu v Pardubicích jsem zvolila Sociální pedagogiku na UHK, která mě svým zaměřením na management příliš nelákala. Při přijímacích zkouškách na Resocializační pedagogiku jsem byla tak zaskočena nepřátelským přístupem zkoušejících kantorů, že jsem se po úspěšném složení obou „přijímaček“ rozhodla, že raději zkusím oboje.

Sociální pedagogika na UHK mě nepotěšila, ani nenadchla. Byla taková, jakou jsem očekávala – mnoho managementu, ekonomie, které považuje každý za zbytečné pro sociální oblast. Těšila jsem se, že obor v Pardubicích bude zajímavější. Nicméně tamější učitelé učinili i ze zajímavých předmětů nutné zlo, které musí člověk přežít, aby nabral kredity. Nepřátelský přístup mnoha učitelů přetrvával a nezachránily to ani ty výjimky potvrzující pravidlo. Občas jsem měla pocit, že mám větší přehled, než sami učitelé. Samozřejmě, že jsem se tam také něco naučila, ale celkově na mě přístup této školy působil značně nekvalifikovaně.

Postupem času jsem byla ráda, že studuji ještě Sociální pedagogiku a mohu z Pardubic kdykoli odejít. To poslední, co mě usvědčilo, že mám po prvním semestru studium na UPCE zanechat, bylo zpřístupnění oboru Sociální práce na UHK pro pedagogické obory a dále vize připravovaného zákona, který by umožnil pracovat na pozici sociálního pracovníka pouze těm, kteří mají vystudovanou přímo sociální práci. To by znamenalo, že bych po pěti letech studia na Pedagogické fakultě nemohla vykonávat nic z toho, na co jsem se připravovala. Podala jsem si tedy přihlášku.

V současné době končím studium Sociální pedagogiky a musím konstatovat, že ačkoli se zdají být předměty nepotřebné, já již díky svému zaměstnání pochopila, že jsou velice dobře strukturované a pro praxi užitečné. Na Sociální práci jsem prvním rokem a jsem opravdu ráda, že jsem se touto cestou vydala. Na rozdíl od předchozích magisterských oborů mám zde pocit, že se učím něco nového, co jsem na bakalářském oboru neznala, že si rozšiřuji obzory. Atmosféra je zde příjemná obdobně jako na Katedře sociální pedagogiky. Na obou oborech, které nyní studuji, se mi líbí snaha učitelů přirovnávat teorii k praxi, udávání příkladů ze své praxe, přátelský přístup celého Ústavu, resp. katedry.

Nemohu dávat jasná tvrzení, která by navíc byla neobjektivní, o tom, jak kvalitní studium kterého oboru je. Mohu jen shrnout své pocity ze všech tří oborů. Neberte tedy tento článek jako jasné stanovisko o tom, kam chodit a nechodit. Dle napsaného je již jasné, které studium já osobně mohu doporučit a které nikoli. Hlavní slovo však máte vy! Přeji vám mnoho štěstí při výběru navazujícího studia a spokojenost s tímto výběrem po celé dva roky studia i při výkonu budoucího povolání. :)

ESN Buddy System HK

Rád poznáváš nové lidi a nové kultury? Chceš se zdokonalit v angličtině? Máš dobré nápady? Přidej se k nám.

ESN Buddy System HK je nezisková studentská organizace, která propaguje studentskou mobilitu a pomáhá zahraničním studentům, kteří studují na UHK. Slovo buddy znamená v angličtině „blízký přítel“ nebo „kamarád“. Jednoduše řečeno - osoba, na kterou se můžeš spolehnout. Účast v této organizaci je dobrovolnou záležitostí, kterou dělají studenti ve svém volném čase. V rámci ESN je každému zahraničnímu studentovi přidělen jeden český student – buddy, jehož úkolem je pomoc během prvních týdnů v cizí zemi, jako je například pomoc s administrativními záležitostmi nebo s orientací ve městě a na univerzitě, společné překonání jazykové bariéry a jiné. V průběhu semestru pořádáme pro zahraniční studenty mnoho akcí, se kterými bys nám jako člen mohl pomoci, mezi ně patří organizované výlety či víkendové pobyty, sportovní akce, tematické a jazykové večery, international dinner apod.

Více informací můžeš najít na našich webových stránkách – www.buddyhk.cz nebo můžeš kontaktovat přímo mě na facebooku nebo na emailu hr@buddyhk.cz

Pedagogické dny - projekty studentů třetího ročníku

V rámci Pedagogických dnů studenti 3. ročníku prezenční formy studia realizovali projekty, jichž měli možnost se zúčastnit studenti i široká veřejnost. Projektům předcházela půlroční příprava v předmětech Prevence sociálních deviací a Praktikum sociální prevence. Na začátku pátého semestru studenti prezentovali spolužákům své nápady a vznikly tak tři pracovní skupiny, které pod vedením PhDr. Václava Bělíka, Ph.D. pracovaly na samotné koncepci a přípravě realizace projektů. Na počátku tři nápady, po půl roce tři úspěšně zrealizované projekty...

Vyběhněme s násilím (za pracovní tým Nikola Petrová)

V neděli 20. 3. 2016 uskutečnila akce „Vyběhněme s násilím“, kterou jsme chtěli přispět k prevenci a řešení násilí. Tento dobročinný běh jsme pořádaly my, studentky třetího ročníku, ve spolupráci s Poradnou pro oběti násilí a Dětským krizovým centrem NOMIA Hradec Králové. Dlouho před závodem probíhaly intenzivní přípravy, které zahrnovaly vše od naplánování nevhodnější trasy až po zajištění sponzorů a cen pro vítěze. Pár dní před akcí panovalo jarní, slunečné počasí, to nám však do neděle bohužel nevydrželo a v samotný den běhu se teplota pohybovala pouze kolem 10 °C, bylo zataženo a větrno. Avšak i přes nepřízeň počasí naši akci podpořilo a na start se postavilo 46 sportovců ve čtyřech kategoriích – muži a ženy na 5 km, muži a ženy na 10 km. Podařilo se nám vybrat přes 9 000 Kč, které budou využity na koupi diagnostických pomůcek pro psychoterapeuty a sociální pracovníky v Poradně pro oběti násilí.

Myslíme si, že se nám povedlo zorganizovat úspěšnou akci, a doufáme, že nižší ročníky na náš běh navážou, a spolupráce s Poradnou pro oběti násilí a Dětským krizovým centrem NOMIA Hradec Králové se tak stane tradicí, na kterou budeme vzpomínat se slovy: „My byly ty první.“

Rande s předsudkem (za pracovní tým Štěpánka Kryspínová)

V pondělí 21. 3. 2016 se v nejvyšším patře budovy A odehrálo na desítky zajímavých setkání. Nejnáročnější na přípravách celého Rande s předsudkem bylo shánění zajímavých hostů, zástupců minorit, vůči kterým většinová společnost chová předsudky, a kteří svými životy dané předsudky vyvrací. Vydali jsme se tedy do azylového domu, na policejní služebnu, do neziskových organizací poskytujících pomoc lidem s duševním onemocněním, apod. až se nám podařilo sehnat dohromady 12 různých osobností, jež byly ochotné se Rande zúčastnit, a zároveň měly v pondělí čas. V dopoledním čase od 10:00 účastníci naplnili kapacitu a po dvojicích se střídali u stolečků, místo srdcí se zde okázale lámaly předsudky.

Po obědové pauze ve 13:00 i v návaznosti na úspěšné dopoledne dorazilo nespočet účastníků a kapacita se nám naplnila hned několikrát. Spontánně se tedy vytvořily u stolečků rovnou celé skupinky a naši odvážní hosté se snažili o svůj život podělit rovnou s celou skupinkou. Některým účastníkům se dokonce i po zakončení nechtělo rozloučit a rozmlouvali u stolečků i nadále. Z dotazníků byla celá akce velmi chválena a někteří účastníci se dožadovali dalšího ročníku. Tak se třeba nižší ročníky inspirují a naváží na povedenou akci i za rok!

Fotografie průběhu projektu **Rande s předsudkem**

V síti (za pracovní tým Jarda Šimek a Jakub Štěpánek)

Internet je všude a všechno je na něm. Všechno a všichni. Došlo k masivnímu rozšíření sociálních sítí, na nichž trávíme možná až příliš mnoho času. K přístupu na tyto stránky používáme vedle osobních počítačů stále častěji mobilní telefony, jejichž prostřednictvím se můžeme připojit kdykoliv a kdekoliv. S tím však přichází také mnoho rizik. Vše, co na internet nahrajeme, je uloženo na server, tedy na cizí počítač. Choulostivá data pak mohou internetoví predátoři snadno zneužít. Jako prevence v oblasti kyberšikany, kybergroomingu, kyberstalkingu, happy slappingu, závislosti, sextingu a flamingu se zrodil projekt „V síti,“ jenž odhaluje nástrahy a poskytuje řešení všem, kteří si volné chvíle zkracují aktivitou v prostředí sociálních sítí. Jestliže budeme vědět, jak se na internetu chovat, snižujeme riziko, že se staneme obětí některého z negativních jevů uvedených výše. Nabyté znalosti však nebudou nic platné, pokud si nebudeme umět nastavit bezpečné heslo našeho uživatelského účtu. Věděli jste, že takové heslo by mělo obsahovat minimálně 15 znaků? Na projektu v současnosti pracuje skupinka sociálních patologů pod vedením pana doktora Bělíka. Webovou stránku spustíme každým okamžikem na adrese www.vsi.eu. Součástí projektu je též brožurka věnovaná negativním jevům v on-line prostředí.

Fotografie průběhu projektu **Rande s předsudkem**

Fotografie průběhu projektu **Vyběhneme s násilím**

Fotografie průběhu projektu **Vyběhneme s násilím**

Autor fotografií: M. Knytl

Spolek Péče o duševní zdraví

Spolek Péče o duševní zdraví již přes dvacet let pomáhá žít dospělým lidem s duševní nemocí v Pardubickém a Královéhradeckém kraji. Naplňovaným posláním je pomoc dospělým duševně nemocným, aby mohli žít co nejspokojeněji a nejsamostatněji v prostředí dle jejich volby. PDZ si také dává za cíl zlepšení sociálního postavení své cílové skupiny.

Naplňování poslání a cíle je realizováno skrze 3 programy, jimiž jsou: poskytování sociálních služeb, zdravotní prevence, vzdělávání a osvěta. Sociální pracovníci pomáhají v terénu i ambulantně se zvládáním praktického života a mezilidských vztahů, předcházením hospitalizací v psychiatrických institucích a s naučením nemocného poradit si s projevy své nemoci.

Celý spolek sestává dnes dohromady z osmi středisek ve městech Pardubice, Chrudim, Hradec Králové, Jičín, Rychnov nad Kněžnou (sem spadá i pracoviště v Náchodě), Ústí nad Orlicí a Výměník. Mezi registrované služby organizace patří Sociální rehabilitace, Služby následné péče a Sociálně terapeutická dílna.

Středisko v Hradci Králové, sídlící na Kavčím Plácku 121, poskytuje služby Sociální rehabilitace. K vytipování klientů dochází díky spolupráci s dalšími institucemi, např. Psychiatrické nemocnice Havlíčkův Brod, Psychiatrické kliniky Hradec Králové, Policie ČR a dalších sociálních sítí a díky spolupráci s přirozeným prostředím klienta. Další cestou k novému klientovi jsou i kontaktní dny ambulance každé pondělí v čase 9-16 hodin.

Navázaná individuální spolupráce klíčového pracovníka a klienta probíhá vzhledem k cílové skupině především v terénu. Sociální pracovníci dojíždí za klienty po Hradci Králové a do jeho 30 kilometrového okruhu. 1x týdně mají klienti možnost docházet na socio-terapeutickou skupinu zaměřenou na získávání dovedností sociálního rázu jako komunikace, vztahy apod.

Středisko v Hradci Králové má v nájmu 3 městské byty pro 3, 3 a 2 klienty v rámci **tréninkového bydlení**. Mezi klienty tréninkového bydlení patří zejména lidé po ukončení psychiatrické léčby a bez zázemí. Klienti jsou dle potřeby podporováni ze strany sociálních pracovníků, osvojují si nácvikem vedení domácnosti, hospodaření s penězi a další. S nižším prahem a vyšší podporou služby je pro klienty s těžším průběhem onemocnění k dispozici jeden **rehabilitační byt** s kapacitou čtyř klientů. Sociální pracovník je v rehabilitačním bytě přítomen všední dny po 8 hodin. Tento projekt je uskutečněn za podpory Norských fondů a reaguje na mezeru v síti sociálních a zdravotních služeb pro osoby s duševním onemocněním. Jednou měsíčně probíhá koordinační schůzka bytu, kde jsou přítomni klienti se svými klíčovými pracovníky.

Další podporou klientů je **program profesionálního přátelství** založený na mentoringovém principu, do něhož se mohou přihlásit dobrovolníci starší 18ti let. Tento program **je ideální pro studenty k získání velmi zajímavé zkušenosti s cílovou skupinou duševně nemocných lidí**. Po absolvování vstupního pohovoru s vedoucí střediska, kdy dobrovolník prokáže míru vyzrálosti, motivaci, časové možnosti (schůzky 1x týdně, 1x2 týdny), a zároveň získá podrobné informace o programu, dostane čas na rozmyšlenou. Pokud se rozhodne pro vstup do programu, je uzavřena smlouva včetně pojištění, podepsaný kodex dobrovolníka a další náležitosti. Následuje schůzka s ostatními dobrovolníky a sociálními pracovníky, kde dojde k přidělení klienta. Po schůzce se přechází k první společné schůzce klienta a dobrovolníka za přítomnosti klíčového pracovníka, následně dostane klient i dobrovolník možnost k přijetí či odmítnutí spolupráce s danou osobou. V průběhu programu je dobrovolník v kontaktu s klíčovým pracovníkem klienta, vzájemně se informují. Dobrovolníci mají možnost účastnit se supervize, a tím výhody a přínos pro dobrovolníka ani zdaleka nekončí. Hlavní zkušeností je kontakt a práce s klientem. Dobrovolníkovi je také umožněno vyzkoušet si fiktivně výběrové řízení na pozici sociálního pracovníka, absolvování bezplatné pracovní stáže a do budoucna je připravovaný kurz psychiatrického minima. Stejně tak středisko přijímá na **praxi** studenty i z oboru Sociální patologie a prevence. Pokud se tedy rozhlížíte po možných cílových skupinách, kterým byste se v budoucnu mohli nebo chtěli věnovat, profesionální spolupráce s PDZ založená na dvacetiletých zkušenostech je otevřenou možností a velmi zajímavou příležitostí k získání hutných zkušeností.

Pokud byste se chtěli dozvědět více, sledujte internetové stránky www.pdz.cz, FB: Péče o duševní zdraví (Místní firma), Týdny pro duševní zdraví (Poradenství a duševní zdraví), kde můžete sledovat aktuální informace ohledně každoročně pořádané akce pro veřejnost, v rámci které jsou konány zajímavé přednášky, besedy, filmová promítání, otevřené dveře a praktické workshopy vedené odborníky.

A na závěr nesmí chybět **poděkování** vedoucí střediska v Hradci Králové - paní Mgr. Petře Špryňarové za ochotu při poskytnutí informací ohledně fungování střediska v Hradci Králové.

Adresa střediska: Kavčí plácek 121, 500 03 Hradec Králové

Telefon: 495 580 368

Email: pdz-hk@pdz.cz

Mgr. Petra Špryňarová (praxe, stáže, dobrovolnictví)

Email: petra.sprynarova@pdz.cz

Telefon: 773 915 742

Vyzrálí studenti vyzrálí na Studentskou Sociálii 2016

Dne 24. března 2016 proběhlo finále Studentské Sociálie.

O co se vlastně jedná a jak to probíhá?

Studentská Sociália je soutěž o nejlepší odbornou práci studentů druhého ročníku Sociální patologie a prevence a Sociální komunikace v neziskovém sektoru. Letos proběhl již 9. ročník, jehož tématem se staly Sociální problémy na počátku 21. století, jejich možná prevence a způsoby řešení. Cílem soutěže je umožnit studentům získat cvik v tvorbě odborné práce a vyzkoušet si následný projev před publikem.

Každý student měl za úkol vytvořit práci, kterou v prvním kole soutěže zhodnotila porota složená ze samotných studentů druhého ročníku. Jako správná porota si zachovala svou nestrannost a i přes četné prosby spolužáků jako „Hlavně prosím nevybírejte mě, vlastně to radši ani nečtěte, nechci prezentovat před tolika lidmi!“ vybrala pár nejlepších postupujících. Konečné slovo však měl pan doktor Josef Kasal, který nazval studentskou porotu velmi vyzrálou, práce též vyzrálé a vlastně úplně všechno bylo velmi vyzrálé, zbývalo tedy již jen odpovědět, kdo bude ten nejvyzrálejší a vyhraje.

Do druhého, veřejného, kola soutěže se probojovalo 8 studentů, kteří výsledky svých prací prezentovali před plnou posluchárnou. Právě veřejné vystoupení představovalo pro finalisty neoceňitelnou zkušenost. Rozhodující slovo o vítězi soutěže měla komise složená z vyučujících Katedry sociální patologie a sociologie.

Výběr vítěze rozhodně nebyl jednoduchý, ale porota nakonec prvním místem ocenila Ivetu Piškovou, studentku prezenční formy Sociální patologie a prevence, a její práci s názvem: „Zkušenosti pedagogů se syndromem CAN“, na druhém místě se umístil Lukáš Nálevka, rovněž student prezenční formy stejného oboru s tématem: „Stárnoucí společnost z demografického hlediska“ a na třetím místě skončili všichni ostatní (pravděpodobně stejně vyzrálí :)). Každý účastník obdržel certifikát a knihu dle vlastního výběru.

Všichni vystupující si zaslouží uznání nejen za svou práci, ale hlavně za odvahu veřejně s ní vystoupit a obhájit výsledky svého výzkumu. Budeme se těšit na příští ročník!

Autor fotografií: Martin Knytl

Stoa okénko

„Aby mohli být bohatí
musí být i chudí
Aby mohli být silní
musí být i slabí
Aby mohli být chytří
musí být i hloupí
Aby mohli být šťastní
musí být i nešťastní

Každá moje slza
přinese někomu štěstí“

Tak zní jedna z mnoha básní osobnosti, která zavítala na první klub letního semestru 2016. Poetické okénko s básníkem **Zdeňkem Jiráskem** probíhalo jako obvykle v příjemném prostředí Hnízda snů, a to ve velmi přátelské atmosféře. Zásoby zajímavých historek z prostředí známých i méně známých osobností střídané přednesem básní, ať už se vztahem k vyprávěným příběhům, nebo bez něho. To vše zakončeno besedou a následně darem autora pro každého účastníka večera v podobě dvou knížek básní, které nám pan Jirásek i ochotně podepsal.

Od krásy poezie jsme se přenesli do tvrdé reality. Zatím poslední akce letošního letního semestru nesla název Dvě tváře českého managementu - Ze zákulisí úspěchu, moci a bohatství. Hlavním hostem byl **Mgr. Pavel Kotek, MBA** manažer s dlouholetou praxí ředitele obchodních firem a stávající ředitel vzdělávací agentury SPML. Mluvílo se o profesní etice ve všech úrovních řízení lidí. Hlavní otázka večera tak zněla, jak by měl vypadat kompetentní manažer, který vydělává peníze sobě i zaměstnavateli, ale neníčí lidi pod sebou. Současný model manažera totiž jen zřídka odpovídá tomu, co by se dalo považovat za efektivní.

Před uzávěrkou čísla byla na plánu ještě jedna akce, takže doufám, že jsme se na ní měli možnost vidět, a jestli ne, určitě přijďte příště. Společně s panem doktorem Kasalem se těším na viděnou.

Zoro s IQ 82

V jedenáctém díle vám představím vraha, ve kterém samota a beznaděj probudila chuť po pomstě... Obětí se mu stala jeho sedmiletá neteř.

Lékaři mu našli zhoubný nádor na plicích. Žil sám, opuštěný, v holobytě bez plánů do budoucna. Jak sám říkával, jeho dny jsou sečteny. Sužovaly ho pocity beznaděje a neměl daleko k myšlenkám o nenávisti a pomstě.

Vladimír Bayer opustil vězení o něco dříve, a to díky podmíněnému propuštění v srpnu 1997. Nikde nepracoval, finančně byl závislý na své matce. To mu ale nebránilo k navázání milostného poměru, ze kterého se mu narodil syn Vladimír. Družka ho v říjnu 2000 opustila. „Občas jsem jí nafackoval,“ připustil opuštěný Bayer. Na běžném pořádku bylo také vyhrožování: „Jestli si najdeš jiného chlapa, podřežu tě, až budeš spát!“ Pro odpuštění napsal tři lítostivé dopisy – **podepsány však byly jiným jménem**. Zvláštní zvyk, který u Bayera brzy nabude patologických rozměrů.

Chudoba. Nicota. K tomu vážná nemoc. Pravidelně chodil na ozařování a uvědomoval si, že mu jde o všechno. Pro něho to byl ten správný čas na odplatu. Nikdo ale netušil, čeho všeho je schopený...

V úterý 16. ledna 2001 odešla Bayerova sedmiletá neteř Monika do školy. Mezi spolužáky se už ale neukázala, nepřišla ani domů. Pohřešování oznámila její babička, znepokojená dopisem, který našla u dveří svého bytu. Na obálce bylo dětskou rukou napsáno BABIČCE. Pozdější expertiza potvrdila, že dopis byl psán Moniččiným písmem. Z obsahu vyplývalo, že Monika Pavlicová je v moci jakéhosi Zorana: „Mami musela jsem to napsat protože mi vyhrožovaly šepry když Zoran mena uctu k nam a zenuctil nas tak si uděláme pořádek sami. Doufám žesi stoho nebudete dělat srandu, poděkujte jenom Zoranovi, tak nezapomente jenom 3 dny, babi pomošmi. Máte na to jenom 3 dny abi se dali dohromady jinak Vám Vaši vnučku nevrátíme. Kdiš ne tak zabijem všechny babičko pomošmi kdiš nemaj rosum rajsovci (rodina bývalé Bayerovy družky – poznámka autora) tak doufam šeho budete mít vy.“ V obálce byly přiloženy ještě dvě Moniččiny spony do vlasů. Krátce nato kriminalisté získali informaci, že dívka byla ráno kolem půl osmé s mužem, který žádal ostatní děti, aby Moniku ve škole omluvily. Jeho popis rozhodně nevylučoval Bayera, spíše naopak. Při důkladné prohlídce Bayerova bytu Monika nalezena nebyla. V jeho kalhotách se ale podařilo najít další dopis, tentokrát psaný jeho vlastní rukou. Měl podobný obsah jako ten předchozí, někde se dokonce shodoval obraty. Teď už vše nahrává tomu, že ve zmizení má prsty strýc dívky.

Při výslechu podezřelý Bayer jenom kličkoval. Tvrdil, že ráno před školou být nemohl, poněvadž v tu dobu byl v Olomouci. Vyšetřovatelé mu však dokázali, že lže, že se celý den zdržoval v Moravském Berouně. Tak si vymyslel, že jemu neznámé osoby odvezly Moniku do Opavy - k nějaké slušné rodině, kde je o ni postaráno. Vzápětí svojí výpověď úplně otočil. Přiznal, že Monika byla u něho v bytě a později ji odvezl do zahradní chatky v Ondrášově u rybníku Bahňák. Bohužel ani tohle nebyla pravda. Když Bayer v doprovodu policistů na místo dojel, Monika nikde nebyla, navíc v blízkém okolí chaty se ve sněhu nenacházely žádné šlápoty dospělého ani dítěte.

Vyšetřování se vrátilo zpět do Bayerova bytu. **V tuto chvíli se pořád nevědělo, zdali je Monika ještě naživu.** „Monika je tamhle,“ řekl obviněný a ukázal na jednu kůlnu. Zámek nešel odemknout, a tak dveře musely otevřít násilím. Kůlna byla prázdná, po dívence ani stopa... Po návratu do bytu Bayer ukázal další klíč. „Řeknu vám pravdu, Monika je v té druhé kůlně. Běžte tam sami, já zůstanu tady.“ Zatímco dva policisté hlídali Bayera, tři další vyrazili znovu na dvůr. Kromě dřeva na topení tu byla převrácená lednice, dveřmi ke zdi na ní stála pračka. Když se nadporučík Gazda dostal do lednice, našel uvnitř mrtvého psa. Také tam ležel uvázaný pytel. „Cítím něco jako prsty,“ řekl. Po rozvázání pytle uviděl kriminalista **hlavu dítěte, které mělo kolem krku šňůru.** Bylo jasné, že holčičce už nejde pomoci. Byla už dávno po smrti...

Je až nepředstavitelné, co si v posledních hodinách svého života musela dívka prožít. Nechala se zlákat, zřejmě na sušenky (zbytek a obal se našel v Bayerově bytě) od člověka, kterému zatím neměla důvod nevěřit.

Soudní pitva určila jako příčinu smrti udušení z uškrcení. Podle soudních lékařů pachatel dítěti hluboko do úst zastrčil roubík z pánského kapesníku a utáhl kolem krku provaz, vyrobený z tkaničky od bot. Pak jí přes ústa obtočil plastovou samolepící páskou. Smrt bohužel nenastala okamžitě.

Bayer svou výpověď po obžalování opět změnil a popíral jakoukoli vinu – vůbec nevěděl, že mrtvola Moniky leží v kůlně, k doznání ho přý donutila policie násilím. Později z vraždy obvinil ruskou mafii. Na otázky od vyšetřovatelů už obžalovaný nedokázal odpovědět.

Z výpovědi jeho matky navíc vyplynula i pravděpodobná doba činu. Svému synovi přinesla 16. ledna, krátce po 10. hodině dopolední, vyprané prádlo. Nejdřív musela čekat asi 5 minut za dveřmi, než jí vůbec pustil k sobě. Poté pustil nahlas televizi a tvrdil, že vedle v pokoji spí jeho kamarád, který je nahý. Vladimír B. stál celou dobu opřený o dveře do pokoje. Je velmi pravděpodobné, že Monika tou dobou v pokoji umírala a zvuk hrající televize měl přehlušit její chrapčení...

K usvědčení přispěl velkou měrou samotný Bayer. Napsal totiž další dva dopisy. První měl být údajně psán jeho bratrem, který se k vraždě přiznal pod vahou svědomí, a Vladimír je tudíž nevinný. Druhý byl adresován soudkyni, která na Bayera uvalila vazbu. Podepsaný jako **Zoro Neporažený**, nebo také **Zoran Mirga**, uvedl, že Moniku Pavlicovou zavraždil on. Dále vyhrožoval teroristickými činy vůči obyvatelstvu, otrávením pitné vody, pokud se Bayer nedostane na svobodu. Tyto materiály dostala do ruky expertka na ruční písmo a jazykovou expertízu. Autorem byl vážně Vladimír B. Navíc obě písemnosti obsahovaly podrobnosti, které neznal nikdo jiný než vrah. Zde se projevilo chování na úrovni podprůměrného inteligenčního kvocientu ve výši 82 bodů. Což velmi usnadnilo práci vyšetřovatelům i soudcům.

Bayer byl neponaučitelný, v průběhu přípravného řízení už psal další dopis za jinou osobu. Tentokrát žádal jako svoje matka o milost prezidenta republiky. Podvod byl velice rychle odhalen.

Jediným otazníkem zůstává **pachatelův motiv.** Vražda se totiž odehrála tak rychle, že nikdo z rodiny by nestačil ani při nejlepší vůli reagovat na podmínky vyděrače.

Krajský soud měl dost důkazů, a tak 19. října 2000 odsoudil Bayera k **doživotnímu trestu odnětí svobody.** Vrchní soud v Olomouci v lednu 2002 rozsudek Krajského soudu potvrdil. K nejvyššímu trestu pomohlo to, že za krátkou dobu vraždil už podruhé. Po bezmocném důchodci si vybral další snadnou oběť, a to malé dítě, které mu navíc jako příbuznému důvěřovalo. Podle znalců z odvětví psychiatrie a psychologie obžalovaný věděl, čeho se dopouští, a mohl své chování ovládnout. Netrpí duševní poruchou, ale poruchou osobnosti. Je psychopat s minimální schopností morální reflexe, zato je u něho zvýšená agresivita. Téměř úplně u něho chybí sociální citění a empatie. Má lhostejné vztahy k lidem. V závěru se znalci shodli na tom, že jeho **šance na resocializaci je nulová.**

Obrázek dostupný z: <http://kriminalistika.eu/muzeumzla/bayer/bayer1.jpg>

VALERÍÁN, Luboš a ŠULC, Viktorín. Bratrsvo tajných hrobů. První vydání.

Praha: Nakladatelství EPOCHA, 2006. 196 s. ISBN 80-87027-03-5.

Užitečné odkazy a webové zajímavosti

„Lepší nežli prokrastinace je vždy webová edukace.“ aneb **Užitečné odkazy a webové zajímavosti pro studenty Katedry**. Předáváme pár tipů na stránky, které by se vám mohly též zamlouvat, jste-li příznivci sociální patologie (a samozřejmě prevence!).

FB katedry: **Katedra sociální patologie a prevence**

Jdeme s dobou, a tak sytíme nejrůznějšími akcemi, informacemi a tipy naší facebook stránku katedry.

FB veřejná skupina všech příznivců oboru: **I ♥ pathology**

Jako skvělý komunikační FB kanál se spoustou článků, které zde sdílí všichni studenti i absolventi napříč ročníky, slouží právě tato stránka. Dočtete se zde o drogách, násilí, změnách v zákonech, společenských problémech a mnohém dalším, na čem si společně „ulítáváme“.

FB časopisu studentů Katedry sociální patologie a sociologie: **Eventus pro Collegis**

Nejvyšší čas projít si minulá čísla a dočíst se o vyučujících, absolventech, praxích, Erasmovských výjezdech, projít si zajímavosti ze světa filmů či knih spojených s oborem apod. K dostání i v tištěné verzi na katedře.

FB pro absolventy: **Jsem absolvent Katedry sociální patologie a sociologie a jsem na to hrdý**

K nalezení jsou zde mnohé zajímavosti z oboru i pracovní nabídky, které si zde vyměňují i absolventi mezi sebou. Umistujeme zde také pozvánky na akce katedry, kde naše bývalé studenty rádi vidáme. Mimo jiné zde sbíráme zpětnou vazbu od všech a hlavně NOVÝCH ABSOLVENTŮ, kterou nám mohou během pár minut online poskytnout (<http://www.survio.com/survey/d/N9F1Q7D6D5V3W9K9E> - nebo v tištěné podobě na katedře).

Novinky a potřebné dokumenty: [https://www.uhk.cz/cs-CZ/PDF/Katedry/Katedra-socialni-patologie-a-sociologie-\(1\)](https://www.uhk.cz/cs-CZ/PDF/Katedry/Katedra-socialni-patologie-a-sociologie-(1))

Aktuální pozvánky na akce katedry, bloková výuka, rozvrhy, vyučující – to vše potřebujeme a nalezneme na jednom místě! A velmi snadno se zde dostaneme i do Dokumentů katedry.

Pro příznivce fakulty: **Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové a Žijeme PdF**

Jedna oficiální a jedna „neofiko“ stránka celé fakulty vám poskytne všeobecnější informace o dění kolem nás, o akcích, koncertech i zajímavostech z našeho města.

Doteky múzy

Blahoslaviana

Oko pevně soustředěné
na řádky knih a spisků
Ruka, co věty kořeněné
Důvtipem
tká do obelisků
literatury vědecké
sociálně pedagogické

V soustředěné tváři
míhají se myšlenky,
tančí, heuristicky září
jsou jasné, žádné domněnky
o tom, jak vylepšiti svět
co k lásce, míru měl by spět.

Pod dohledem národů učitele
tvoří náš pan profesor
soustředěně, jde mu to skvěle
a my jsme učenlivý sbor,
jenž inspirovat nechává se rád
k tomu,
jak vrazit do vědeckých vrat.
Pěkně zpřímá, žádnou oklikou!
Úspěch dřímá
touhou velikou

Zvolat:
Ano, ano ano!
Stokrát a tisíckrát ano !!!
Jsi naším učitelem,
naším vzorem i pýchou.
Naší výzvou i hledajícím neklidem,
solí vědy a jejím tmelidlem.
Jsi zkrátka naším milým profesorem,
za kterým,
bez váhání,
jdeme sborem

hledat v zákratech pedagogiky
pevné a zakalené pravdy hřebíky.
Co říkám – hřebíky – Přímo hřeby!
Kterými
zpevníme chrám vědy do podoby,
co nemá obdoby.

Najdeme nové patologie,
zkrátíme zlých návyků Harpie!
Feťáky naučíme hrát si s jodem
Mrkneme se, co je zdrojem
cravingu a patologického hráčství
i chuligánského rváčství.
Protože sociální pedagog
je vstřícný,
žádný demagog,
najdeme také nové inspirace v prevenci.
Vytvoříme novou kadenci
soustavného tlaku na rizikovou mládež,
by společnost necítila zátěž
jejího tápání po identitě
a hned hbitě
sníce o realitě bytí beze škod a ztrát
budeme klidně chodit spát
s vědomím,
že Ámos s Blahošem
nad námi bdí
jsou nám oporou a pevnou zdí
pokrytou grafity
impactů a recenzí
co snadno a bez tenzí
nám body přinesou.

Tesej dál do žuly pravdy
a hled' bys navždy
zůstal naším vzorem
naším hodným panem profesorem.

PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph. D.

Doteky múzy

O studentce, dejme tomu, Helence

Rok klouzal za rokem,
a tak krok za krokem
plížily se zkoušky a zápočty,
mezi rozvrhy a rozpočty,
klidně, bez námahy a bez rozruchu
zvládla je všechny ve stejném duchu,
na jedničky, občas dvojkou.
Jako ohař na obojku
táhla ten svůj úděl statečně
do konce dovedla jej bezpečně.

A přišly státnice
Hela není svěťice
ale co při nich předvedla,
komisi ze židlí nadzvedla.
Věděla, že vědec Maslow lehce
zmátl potřebami všechny vědce,
že Čáp nelítá za Krivij rog,
ale že je to náš pedagog,

že antropologie
není penologie,
a že pro starého tatíka
určena je andragogika,
a že pedagogika sociální
z lidí všechno zlo vyhání,
že sebevražda s anomíí se kryje
a Kraus do paměti se navždy vryje.
Taky si vzpomněla na prasátka
co před vlkem uzavřela vrátka.

Zkrátka.
Všechno ta Hela uměla
a když óda její dozněla,
jakoby otevřela se nebesa
a srdce zmučené zaplesá,
když slyší jasný,
pevný předsedy hlas:
„Vše splněno, nemusíte přijít zas.“

PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph. D.

PATOGRÁCKY

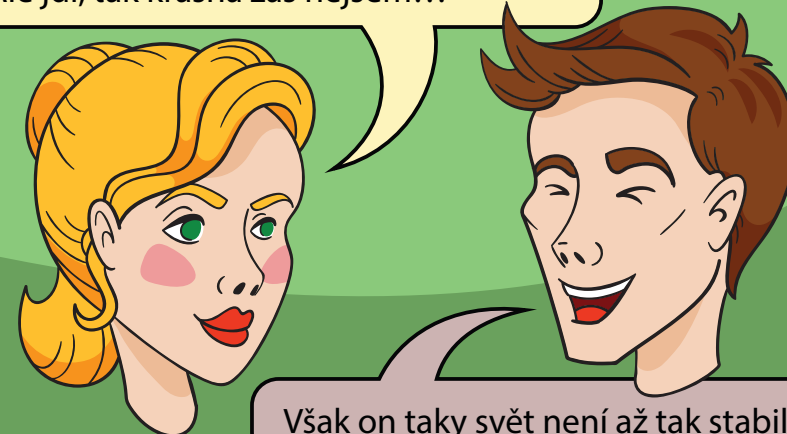
PATOLOGICKÉ LEGRÁCKY

Achjo, já tu zkoušku určitě nezvládnou...

Zvládneš, uvidíš! ... A i kdyby ne, tak se kvůli tomu svět nezboří. To se spíš zboří kvůli Tvé kráse.

Ale jdi, tak krásná zas nejsem...

Však on taky svět není až tak stabilní!

www.facebook.com/zuzu.art.cz

Kontakty

Společná adresa: eventusprocollegis@gmail.com

Redakční rada

Mgr. Stanislava Hoferková, Ph.D.

stanislava.hoferkova@uhk.cz

Mgr. et Mgr. Tereza Raszková

tereza.raszkova@uhk.cz

PhDr. Václav Bělík, Ph.D.

vaclav.belik@uhk.cz

PhDr. Josef Kasal, Ph.D.

josef.kasal@uhk.cz

Doc. PhDr. Iva Jedličková, CSc.

iva.jedlickova@uhk.cz

Mgr. Lucie Šprachalová

lucie.sprachalova@uhk.cz

Helena Malířová

helena.malirova@uhk.cz

Bc. Jakub Lokaj

jakub.lokaj@uhk.cz

Bc. Iveta Kubaštová

iveta.kubastova@uhk.cz

Michaela Jašková

michaela.jaskova@uhk.cz

Kateřina Machková

katerina.machkova@uhk.cz

Vendula Drahoňovská

vendula.drahonovska@uhk.cz

Lenka Pohořalová

lenka.pohoralova@uhk.cz

Štěpánka Kryspínová

stepanka.kryspinova@uhk.cz

Autoři pravidelných rubrik

Jakub Josif

jakub.josif@uhk.cz

Ondřej Valena

ondrej.valena@uhk.cz

Zuzana Slavíková

zuzana.slavikova@uhk.cz

Ostatní autoři

Jakub Štěpánek

jakub.stepanek@uhk.cz

Jaroslav Šimek

jaroslav.simek@uhk.cz

Nikola Petrová

nikola.petrova@uhk.cz

Simona Vítková

simona.vitkova@uhk.cz

Martin Knytl

martin.knytl@uhk.cz

Grafika

Zuzana Slavíková

zuzana.slavikova@uhk.cz

Sledujte ŽuŽu ART na fb:

<https://www.facebook.com/zuzu.art.cz/>